

ponēdo deū causam principale
non est peccatū. vnde supbus
secūda specie appetit excellētiā
ppriam ut ppriam inq̄tum po
nit se causam principale. deū
vero secundariam hoc ille. Cōtr
ista quidam putāt meita sua
tam magna. ut merito deus p
eis debeat eis dare vitā eternā.
preseruare a tribulacōibus
a a filiis. Quod si non facit
l deus. murmurāt supbe. **A**d
illam sp̄m a ad p̄mam etiā. re
ducitur ingritudinis vitium
scd; thō. Quia ingratus est. q̄
sibi attribuit qd̄ ab alio hab;.
Cōtra hāc sp̄ciem peccās. mul
tipliciter errat. Primo. qz libera
lissimū largitorem deum putat
venditorem. dum credit emere
meitis a deo. quī non ē estima
tor meriti. id est opus non est
de se merito rū. s; a dei misericor
dia. Secūdo talis putat solue
qd̄ impossibile est sibi solueze.
qz alias omnia tenemur deo ut
pretactum est. Tercio quia
ea que ī oculis nostris inter s;
putātur meita. sūt de meita. vñ
iob. iij. Ecce quī seruūt ei nō
sūt stabiles. a ī āgelis suis r̄pe
rit prauitatem. q̄to magis hī
quī habitāt domos luteas. q̄
terrenū habēt fūdamentum. cō
fumentur velut a tineis p̄ saie.
lxij. Facti sum; ut immundi
omnes nos. quasi p̄nus mē

struate vniūse iustitie nostre.

Capitulū. xiiij. de eodē

Quia igitur superbia
multis rebus se immi
scedo hic tria sūt vi
denda. Primo de duabus vltis
superbie sp̄ibus in capitulo p̄
cedenti enumeratis. a quib; re
bus se immisceat. Secūdo quā
do sit peccatum mortale. Ter
cio que sunt remedia contr̄ eā
dem. **Q**uātu igitur ad primū
notandum qz tertia sp̄ies est
Cum iactat se quis de bono
quod non habet. Excellētiā
enim ē habere in se aliquod bo
nū q̄ non habere illud. Et quā
to bonum est mai; t̄nto est ex
cellētius a t̄nto maiorem ex
cellētiā habens p̄ hoc cōsequi
tur. Cū igitur quis ex appetitu
pprie excellēcie mouetur ad
attribuēdum sibi aliqd̄ bonū
quod nō hab; aut mai; bonū
q̄ habet tūc est tertia sp̄ies
Exempli gracia. cū homo p̄pter
appetitum pprie excellētie esti
mat se sapiētes; pulchrum. iu
stū. fortem a sic de alijs bonis
nature aut gratie. aut etiā esti
mat se magis sapiētes; aut do
ctū iustum fortem a in p̄ nomi
natis q̄ sit. aut dicit se sapiētē
doctum fortem iustū a similia
aut magis q̄ sit ita lib; dictis

aut etiā si talia alio mō q̄ per
 verba ostendat ut in p̄ciosita
 te vestiu. ampla familia. vel q̄
 cum q̄ exteioi alia habitudie
 b est in tertia sp̄e sup̄bie. ¶ Ad
 idē pertinet cū quis negat ali
 quod vitū q̄ in se est p̄ hoc
 ei attribuit sibi virtutē oppo
 sitam. vel attribuit sibi bonū
 inno cētie q̄ non habet. vnde
 aug⁹. iiii. de ci. dei dicit q̄ excu
 sare se de p̄ccō cōmissō ad sup
 biā p̄tin. ⁊ dixi nōnter q̄n ex
 amore p̄prie excellentie moue
 tur ad se sic iactādū. si enī ex
 aliqua alia causa moueretur
 ut ex vanitate quadā vel delcā
 cione sola. quam h̄ in mentie
 do. vel propter lucrū tūc non
 reduceretur ad supbiā sed ad
 aliq̄s aliud vitū. Et lic; iactā
 tia opponatur vitati. tñ p̄prie
 racōne cause ex qua frequēter
 procedit ponitur hic sp̄s sup
 bie. vnde dicit thō. q. de malo
 vbi sup̄ Et alexāder de halis in
 sūma lic; in iactantia sit falsa
 v̄cis significacō. q̄ tñ eius in
 tencō principalis nō est ut fal
 lat s; ut excellat. dicitur species
 sup̄bie ⁊ non mēdacij. Iactā
 tia ponitur species sup̄bie nō
 q̄tum ad ip̄m exteriorē actū
 qui osequēter se hab; ad sup̄
 biam. sed q̄tum ad interiorē
 affectum. Ex quo talis actus
 exteior procedit dū sc; homo

presumit de seipō ac si h̄ret q̄s
 non h̄; Et i talem excellentia;
 animus eius tēdit que sibi nō
 opetit nisi habet; que nō hab;
 Et in summa dic q̄ iactātia p
 cedit ex supbia sicut ex causa
 interioris motia ⁊ impellēte. ex
 hoc enī q̄ aliquis interioꝝ per
 arrogantiā sup̄ seip̄m eleua
 tur seq̄tur plerūq̄ q̄ exteriū
 maiora de se iactet. licet q̄nq̄
 nō ex arrogācia sed ex quadā
 vanitate aliquis ad iactantiā
 procedat ⁊ in hoc delectetur
 q̄ est talis sc̄dm hitū. ⁊ ideo
 arrogācia p̄ quā aliquis sup̄
 seip̄m extollitur est sp̄s sup̄
 bie. non tñ idē iactācie sed ut
 frequēcius eius causa ideo po
 nit gre. specie tertiam. Tēdit
 aut iactator plerumq̄ ad hoc
 q̄ gloriā osequatur p̄ suam ia
 ctāciam. ⁊ ideo sc̄dm gre. ex in
 ani gloria oritur sc̄dm racōez
 finis. de hac materia vide infra
 p̄cepto. viii. c. ij. ¶ Quarta spe
 cies est sc̄dm gre. cū quis de
 spectis alijs singulariter vult
 videri. excellēcius enī est q̄
 q̄s habeat aliquod bonum q̄s
 ali; non habet. aut perfectius
 illud habeat q̄ ali;. Cū igitur
 inordinatus amor p̄prie excel
 lētie facit q̄ q̄s despectis alijs
 vult solus videri habere q̄s
 non habet tūc est quarta sp̄s
 vr̄um est q̄ illud videri plus

c

2. f. 100
p. 100

perriet ad inanē gloriā cui?
 causa est superbia. vnde dicit
 thō. vbi supra. q. de malo. **D**ec
 catum supbie qnq; magis euī
 denti⁹ apparet p aliqua pcedē
 tia ⁊ subsequētia q̄ per illō in
 quo essentialit̄ consistit. ideo bea
 tus greg. spēs supbie affliguit
 fm aliq̄s act⁹ antecedētes vel
 consequētes cū tamen omnes
 spēs superbie in quadā p̄sūpti
 one animi essentialit̄ consistāt
 velle em̄ singularit̄. videri con
 sequenter ad supbiam pertinet
Essentialit̄ aut̄ quāta spēs su
 perbie in hoc consistit q̄ homo p̄
 sumit de se ac si omnes singula
 riter excelleret. **A**d huiusmōi
 em̄ excellentiam anim⁹ ei⁹ affi
 citur hoc ibi. **S**upbia enim. in
 ordiate p̄p̄iā excellentiam ap
 petit si inanis glōia appetit ex
 cellēcie inordiate manifestaco
 nem. **A**d hāc spēs reducitur cū
 quis aliquod bonū habet in se
 quod alij nō habēt. **A**ut etiam
 excellēci⁹ possidet q̄ alij ⁊ sibi
 in hoc complacet inordiate in
 q̄ntum p hoc supra alios ē ⁊
 eis excellēci⁹ vel cū quis nō
 habet sed appetit habere aliq̄
 bonū inanis ut p hoc sup alios
 sit ⁊ eis excellēci⁹ ⁊ p hoc se
 estimat alijs simplicit̄ melio
 rē ⁊ sic vult eis p̄ferri. nec vult
 eis in alijs subesse vbi deberet
 tūc est in illa q̄ta spēs supbie

Exēpli grā. **S**i quis habet ma
 iorem sciētiam alijs ⁊ in hoc cō
 placet. aut appetit habē mag
 nam p̄pter hoc ut p eam super
 alios sit ⁊ eis excellēci⁹ ē q̄
 ta spēs. **S**i aut̄ cognosceret se
 eam habere de munere dei ⁊ cō
 placet in ip̄a ideo ut meli⁹ no
 sciat quid bonū ⁊ quid malum
 sit ad se ⁊ alios regēdū ad dei
 laudem tūc est virtus. **S**ed
 si p̄pter huiusmōi sciētiam esti
 mat se nō sciētib; meliōrē. itēz
 est in ista q̄ta spēs. q̄ si ipse ex
 cellit in sciētia ⁊ in ista est supe
 rior. in alio deberet putare ali
 qua bona que ignoraret racōe
 quorū alter ē multo meliōr. ⁊
 sicut dictum est de sciētia ita de
 q̄cumq; alia v̄tute. p̄mo de di
 uitijs ⁊ robōre corporali ⁊ de a
 lijs quibuscūq; bonis corporali
 bus ⁊ spūalib;. **A**d hāc spe
 tiem pertinet quādo quis p̄e
 sūptuose tendit in aliquid qd
 est sup se et supra suam digni
 tatem ut si quis non esset suffi
 ciens ad regēdum ciuitatē qui
 ex amore p̄p̄ie excellentie mo
 ueretur ad appetēdū fieri magr
 ciuiū aut filē aut insufficiēs ad
 curā aiāz. att̄n ad talē statum
 appetitu tenderet aut se ingere
 ret. **E**t hoc p̄pter inordīnatum
 amorē p̄p̄ie excellēcie quo vel
 let alijs p̄ferri in statu ep̄ali vel
 in hmōi alijs esset quarta spēs

Et nūc dicta sint de hijs in quibus essentialiter supbia consistit et de interiori supbia. ad hanc etiam spem pertinere videtur iudicium temerarium de malitia proximi. Vbi nondum quod triplex est iudicium. vnum perfectorum de quo. i. cor. ii. spiritualis omnia iudicat. aliud est iudicium auctoritatis de quo sap. i. diligite iusticiam qui iudicatis orbem. Tertium est iudicium suspicionis de quo secundum thomam. 2. 2. q. 17. tria sunt notanda. Primo an iudicium ex suspicionem procedens sit illicitum. vbi sciendum quod si iudicium tulerit. Suspicio importat opinionem mali quando ex leuibus indicibus procedit Et contingit ex tribus. vno quidem modo ex hoc quod aliquis in seipso malus est et ex hoc ipso quasi conscius sue malicie facilius malum de alijs opinatur sed illud eccles. x. i. via stultus ambulans cum ipse sit insipiens omnes stultos estimat. Alio modo prouenit ex hoc quod aliquis male afficitur ad alterum. Cum enim aliquis contemnit vel odit aliquem. aut irascitur vel iniurietur ei ex leuibus signis opinatur mala de ipso quod vnusquisque facilius credit quod appetit. Tercio modo prouenit ex longa experientia. vnde philosophus dicit. h. rethorice quod senes sunt maxime suspiciosi quia multotiens

experi sunt aliorum defectus. prime autem due suspicionis cause manifeste pertinent ad peruersitatem affectus. Tertia vero causa diminuit rationem suspicionis. et ideo suspicio vitium quoddam importat. et quanto magis procedit suspicio tanto magis est viciosa huiusmodi. Secundo notandum secundum eundem quod triplex est gradus suspicionis. Primus ut homo ex leuibus indicibus de bonitate alicuius dubitare incipiat et hoc est vixiale et leue peccatum. pertinet enim ad temptationem humanam sine qua ista vita non ducitur ut habetur in gloria. super illud. i. cor. iij. nolite ante tempus iudicare. Addit hic Cæcilius parisiensis. Iudicare propria estimacione alium ex aptis signis exterioribus que non pertinent bene fieri non est ex se mortaliter licet; quoniam quod sit curiositas vixialis quando quod mortaliter dicitur habet ab alijs melioribus a debitis nimis impeditur. aut dum per hoc iudicium supbiam erigitur. Secundus gradus dicitur thomam. est cum aliquis pro certo malitiam alterius existimat ex leuibus indicibus et signis et hoc si sit de aliquo generum est peccatum mortaliter in quantum non est sine contemptu proximi. Quod enim aliquis malam opinionem habet de aliquo sine causa sufficienti existo indebite contemnit ipsum et ideo iniuriatur ei. vnde gloria.

ibi dicit **E**t si ergo suspiciones vitare non possumus quia homines sumus iudicia tamen id est diffinitas firmasque sententias continere debemus. **C**ancellarius etiam dicit iudicare alterum leui suspicionem secundum presumptiones exteriorum presertim vehementes non ex se mortale est secus si firma assertio interiori vel exteriori illud fieret in magnam proximi dedecus et malum nullus etiam in vita iudicandus est tanquam dignus inferno quam spullanctus operatur subito. facta igitur a nobis non persona sunt iudicanda. zelotipia etiam que est vehemens amor suspicofus non satis fidens de re amata et alie suspensiones malivole ut dum quis semper putat irrideri a falli ut quidam melancholici et quidam ex religiosis facilliter cadunt si non deprecantur sed si addatur consensus liber sunt ut plerumque mortalia delicta aut mortuum delictorum vehementes causa. **T**ertius gradus est ut dicit thomas. **C**um aliquis iudex ex suspitione procedit ad aliquem condemnandum et hoc directe ad iniustitiam pertinet. unde est peccatum mortale. **T**ercio notandum secundum eundem quod dubia sunt in meliorem partem interpretanda ut dicit glossa super illo romano. **XIIII.** Qui non manducat manducate non iudicet. **C**uius ratio est. quia

ex hoc ipso quod aliquis habet malam opinionem de alio absque sufficienti causa iniuriatur ei et contemnit ipsum. nullus autem debet alteri contemnere vel quodcumque nocuum inferre absque causa cogente. **E**t ideo ubi non apparet manifesta iudicia de malicia alicuius debemus eum ut bonum habere in meliorem partem interpretando quod dubium est. **S**ed dices cum homo debet diligere proximum sicut seipsum sed cum seipsum homo debet dubia interpretari in peiorem partem sed illud iob. ix. **V**erebar omnia opera mea ergo videtur quod ea que sunt dubia cum proximis sint in peiorem partem interpretanda. **R**espondeo. interpretari aliquid in meliorem partem vel deteriorem contingit dupliciter. uno modo per quamdam suspensionem. et sic cum debemus aliquibus malis adhibere remedium siue nostris siue aliis expedit ad hoc ut securius remedium apponatur quod supponatur id quod deterius est. quia remedium quod est efficax contra maius malum multo magis est efficax contra minus malum. alio modo interpretamur aliquid in bonum vel malum diffiniendo siue determinando. **E**t sic in rerum iudicio debet aliquis nisi ad hoc ut interpretetur unumquodque secundum quod est. **I**n iudicio autem personarum

ut interpretetur in melius sic dictum est hoc thō. ¶ Nunc videndum est de consequentiis superbia interioris que a vulgo vocatur superbia. Vbi sciendum quod superbia imperat et inuoluit se multis operibus exterioribus et in genere quatuordecim. Primo corporis. ibi sunt superbia crinuum. oculorum excellentia. ceruix erecta. labia magloqua. gressus pomposus et brachia minantia. Secundo in ornatu corporis omittitur superbia. preciositate. mollietate. exneitate. multitudinem. amplitudinem vel strictitudinem. Et hec omnia committi possunt in peplis capucis tunicis palliis suffocatis camisiis cingulis caligis et in caltiamentis. Tertio in comuiuijs per inuitationem diuitum multorum et pauperum paucorum. in multitudie ferculorum et in preciositate cibariorum. Et secundum versum. prope. laute. nimis ardenter. studiose. Quarto in equis et curribus per multitudinem equorum per ornatum eorum aut curruum per nimis eorum frequentem usum. pro deo enim et pro peccatis debentur aliquando perditare christi exemplo et virginis marie. Quinto in uerbis aut in cantu in quibus multi superbiunt frequentando suauiter uociferando et notas frangendo. nec solum exteriora ueruetiam simpliciter

omnia bona super enumeata hominibus superbia potest destruere unde beatus augustinus in regula. alia quippe iniquitas in malis operibus exercetur ut fiat. Superbia uero etiam bonis operibus inhiatur ut pereant. potest enim quis de uirtutibus primo de humilitate uelutium et in filiabus se exaltare. ¶ Nonandum autem quod superbia multis nocet. Primo quodammodo deo cuius templum exiit Templum inquit apostolus dei. i. corinthios. in. factum est quod estis uos. Superbia superbia deuastat. Secundo nocet sanctis quod in festiuitatibus eorum plus solent multi in superbia uelutium criminum et serozum offendere quam in diebus ferialibus. Tertio nocet angelis in custodia nostra deputatis qui gaudium haberent super uno peccatore per humile penitentiam redeunte quo priuatur cum in superbia excedimus. unde etiam. i. corinthios. xi. dicitur mulier dicitur hanc uelamen super caput suum propter angelos scilicet ne offendat eos. unde de gloria. ibi angelici spiritus a deo credendi sunt maxime cum diuinis misterijs uel obsequijs mancipamur id est cum ecclesiam ingressi uel lectionibus sacris aure accomodamus uel orationibus incubimus uel missarum solemnia celebramus uel psalmodie operamur. Quarto nocet alteri contumeliam

f

Superbia
multis
nocet

interdū cū mulieri supbe vir p
phas et nephas expēlas lucē
tur. 7 ecōuerso mulier viro as
sentit. Quinto nocet ipi supbiē
ti. Supbis enim deus resistit
iaco. iiii. Sexto nocet alijs ho
minibz quibus datur scād alū
7 occasio filia faciēdi. Septi
mo aiabus in purgatorio. nā
cū expense in appatu supbe cres
cunt telemosine pauperibz hic
et in purgatorio decrescunt.

8 **Q**uo ad. iij. principale. qn
supbia sit peccatū morle nōt
thō. vbi supra q supbia scdm
suū gen9 est peccatum mor
le. Accidit tñ q aliqui motus
supbie ppter sui impfctōnem
sunt solum venialia peccata ut
qui pueniūt racōnis iudicium
aut sūt pter eius cōsensum. dic
autē de malicia supbie beatus
greg. q euidentissimum signū
reprobōz est supbia. Et crisō.
sup math. Nihil nos ita a dei
clemēcia alienos facit 7 gehē
ne tradit igni ut supbie tirā?
Que aut sit differentia in gūi
tate quatuoz spērū superbie
ostenditur scdm alexandz de
hal. in sumā. Prima est de se g
uissima. quia ibi maior deo fit
inūria. Secūda est min9 gra
uis. quia minor fit deo inūria
aliquid enim a dō se quis rece
pisse fatetur. Tercia ē de se mi
nus grauis q secūda. vrū qn

supbia vel aliud quodcūqz vi
tū sit morle vel non mensuran
dū est penes quatuoz regulas
de hoc datas in exposicōne secū
da 7 tertia primi pcepti de di
lectōe dei sup oia. **¶** Vnde p m b
tellectu talū sit hoc alia rēgula
filis quasi pme 7 sit quinta in
ordīne. alie enim capitulo. v.
sunt posite quādo aliquid com
mittitur nōbilitē cōtra dilecō
nem proximi tunc est morle
quādo non tunc est veniale.
¶ Quādo autem sit aliquid con
tra dilectōem proximi potest
attendī penes ista pcepta le
gis nature. **¶** Quod tibi non vis
fieri. alteri ne feceris. Et quod
tibi vis racōnabilitē 7 ex debi
to fieri alteri hoc idem facias. 7
potest eciam attendī penes scā
dalum actiuum quod ego in fe
ro proximo meo malo exēplo.
¶ Sed in quāto oporteat aliqd
esse cōtra dilectōnem proximi
vel quātum sit illud scād alū
ad hoc q sit morle non ē deter
minatū p cōse. qz in modico fa
cere cōtra proximi nō est mor
le. aut in paruo eum scandaliza
re vnde attē dat quilibet penes
seipm quid sibi vellet v l non
vellet fieri et p quod factū ser
uaretur int se a primū aicitia
vel nō scdm hoc iudicet aliqd
mortale vel veniale. **¶** Est igitur i
tur superbia peccatum morle

per primā regulā sup̄ capitulo
quinto positā dum quis se miti
tur s̄biectōm̄ diuine s̄trabe
re sic q̄ totā vitā suā; a actus
suos ad hūanā laudē a gloriā
mūdānā ordīnat ⁊ i hīs finē
ylām cōstituit. ⁊ hoc quo ad
manē gloriā q̄ ex sup̄bia p̄ce
dit. vel q̄n̄ habet nolle obedi
re dei mādatis vel deo seu cōtē
mēt ut in descripcōe sup̄bie pa
tuit. **S**iliter est sup̄bia p̄ccm̄
mōrle penes quīntā regulam
Cū quis proximos p̄ sua sup̄
bia perficienda grauat. sic fa
tiunt nobiles p̄ fastu suo pau
peres excoziātes. ⁊ viri p̄ ortu
mulier̄ proxios dānificantes
Est etiam sup̄bia p̄ccm̄ mōrle
per quīntā regulam cū q̄s per
sup̄biam nō curat scādaliare
alios. sic mulieres quedā alie
nos viros ad lapsū puocāt
⁊ ideo se ornantes ⁊ occasioez
dantes lapsui mētis. **E**st etiā
mōrle p̄ tertiam regulam. **C**ū
q̄s p̄pter sup̄biam transgredi
tur p̄ceptū ecclesie. **S**ic s̄m̄
quosdam doctores: milites ex
ercētes torneamēta per ecclesi
am phibita. **S**ūt aut̄ rime
dia plura ostra sup̄biā a manē
gloriā. **P**rimū consideracō mag
nitudinis diuinaz perfectio
num ostra quem deū vel eius or
dimaciōem quis sup̄bit. **C**ōn
q̄ dicitur Job. xv. q̄d tūmet

cōndem spūs tuus. **A**d huius
mōi intuitū a dei locutionem
abraham se cinerē gen. xvij.
a moyses impedcōis ligue p̄
fitebatur hūiliter exo. iij. **S**e
cūndum est cōsideratio hūilita
tis xp̄i a scōz. vñ phil. ij. xp̄s
factus est obediens vsq; ad
mortem mortem autem crucis
math. xi. discite a me q̄ m̄tis
sum ⁊ humilis corde. **T**ertiu ē
consideracō sui in p̄fectionib; q̄s
habemus. nā corpus a eius p̄
fectioez. aiā ⁊ eius perfectio
nem a solo deo p̄cipaliter ac
cepimus p̄ quibus tūto plus
grati esse debemus q̄nto excel
lētiora dona r̄cepim; alias am
plius p̄uēremur. facilliter etiā
perdere possum; oī a bona n̄ra
q̄ ysa. xl. omnis caro fenum ⁊
oīs gloria eius sicut flos agri
Quartū est cōsideracō p̄p̄iarū
imp̄fectionum cōmūm̄ omni
bus. nā corp; de vilissima ma
teria cōceptum ē ⁊ in vermib;
finaliter putresc; defunctū. me
dio vero tēpore super omnia
animātia in naribus. auribus
oculis ore a alibi emittit imū
ditas p̄ter ea que latēt itr̄inse
c; sed; illd̄ michē. vi. hūiliacō
tua in medio tui est. **A**īa autē
ebet intellectu. curua ē affectu
labilis mēoria. prona ad lapsū
sum. ⁊ tarda ad resurgēdum
vnde Jere. xviij. prauum est cor

hoīs a inscrūtabile a q̄s cog
noscet illud. Quātum est cōfide
racō impfectōnum moralium.
nam nescim⁹ licet sperare possu
mus an aliquod opus merito
riū fecerimus cūctis dieb⁹ vite
nostre. Tū quia sepe vitia vir
tutis palliū induunt. tū q̄ ob
missio vni⁹ circūstantie debite
totum opus vitiat a pauci ibi
diligentiam adhibēt. tū quia
supbia xl inanis gloria sepe
totū op⁹ vitiat. vñ p̄sa. lxxiij.
Sicut pannus menstruate
vniūse iustitie nostre. Et iob.
ix. Verebar omnia opera mea
sciens q̄ nō parcis delinquenti
Et gre. v. mor. Sepe iustitia
nostri ad examen diuine iusti
tie deducta iniustitia est. a sor
det in cōspectu districti iudicis
quod in oculis fulget operātis
Sextū est cohabitatio humi
liū in corpore a opere. Sicut
enim ille qui omumicat super
bo induet superbiam eccl̄. xiiij.
Sic qui omumicauerit hūili
duet humilitatē. vñ o do ep̄us
parisiē. in mēsa semp ante se
posuit despectōres paupes a a
latere alios. Requistus autē
quomodo posset hoc tolerare.
R̄ndit q̄ quidā nobilis miles
cum docuerat iob. v. scilic⁹ visi
tās spē tuā non peccab. Sep
timū ē a forte optīm cōsideracō
priorū peccatorū que quilib⁹

meli⁹ scit q̄ alter vl scire deb⁹
Si ei peccasti semel mōl liter
deū a omnē creaturam sibi ser
uētē offendisti. ideo scō; dei
iusticiam panis te suffocare de
beret. aqua s̄bmergere. ignis
icinerare. aer inficere. bestie de
uorare a ita de filib⁹ intelligē
dum est scōm hug. Quia scō;
aug⁹. p̄ccō; non est dignus
pane quo vscit. q̄d igr de te
qui forte cētēs peccasti mōli
ter. Cōsiderem⁹ igitur in alijs
bona nō mala. in nob v̄ro fre
quent⁹ nostra mala. .

Capitulū. xiiij.

DEcimo prohibetur p̄ a
mo precepto inanis
gloria prout est pec
catū mōle quo p̄riū dei vic⁹
regis seculorum a immortalis
honor a gloria. i. thi. i. tollitur
quodāmodo. Et rō. i. Qui cum
cognouissent deum. non sicut
deum glorificauerūt a obscu
rum est insipiens cor eorum de
hoc vidēdum est primo quan
te p̄uitatis sit hoc vicū a peri
culi. Secundo que a quotu
plex sit inanis gloria. Tercio
quādo sit peccatum mōle vl
non. Q̄ntum ad p̄mū notā b
dū s̄m thō. 2. 2. q. xxxi. Qd̄ in
anis gloria differt a supbia. nā
supbia non est inanis gloria